

Alocuțiune la Ziua justiției 2018, sărbătorită la Uniunea Juriștilor din România

Av. Cristina Gheorghe, vicepreședinte UNBR

Înainte de toate, aș dori să felicit organizatorii Zilei Justiției, Uniunea Juriștilor din România, pentru alegerea temei deosebit de inspirate pentru acest moment: **”Statul de drept în România la 100 de ani de la Marea Unire. Rolul profesiilor juridice”**.

Într-adevăr, în contextul actual în care justiția se află sub asalt, cum n-a mai fost niciodată, e bine să ne reamintim, să medităm la ce rol are fiecare profesie juridică, dar mai ales la ce rol avem împreună într-un stat de drept care încearcă să supraviețuiască într-o lume din ce în ce mai dezbinată.

Cu riscul de a-i intriga pe unii, **eu cred că toate profesiile juridice au un rol esențial într-un stat de drept**, că nu există profesii juridice care au un rol ”mai esențial” decât altele, așa cum se lasă impresia. Practic, justiția nu s-ar putea desfășura fără vreuna dintre ele. Acest lucru cred că îl recunoaștem cu toții! **Avocații au statut legal de parteneri indispensabili ai justiției**.

Ceea ce este într-adevăr esențial acum este să conștientizăm că trebuie să fim uniți în fața unui scop comun, și anume **apărarea statului de drept prin apărarea justiției**, în contextul în care aceasta este atacată constant din toate părțile. Trebuie să fim conștienți că beneficiarul final al tuturor transformărilor prin care trece justiția este în final cetățeanul.

Fie că suntem avocați, judecători, procurori, concilierii juridici, practicieni în insolvență, executorii judecătorești avem un **scop comun: asigurarea respectării drepturilor fundamentale pentru cetățean**.

Or, acest lucru e greu de realizat atâta vreme cât justiția se află în centrul scandalurilor mediatice de atâta vreme și fiecare profesie juridică este arătată cu degetul și stigmatizată într-un fel sau altul. Să ne amintim **prin ce am trecut noi avocații, cum am fost acuzați total nedrept, chiar și de unii membri ai profesiilor juridice, că ne dorim ”superimunitate”**. Acum văd că aceeași sintagmă este aplicată, în același mod nedrept, chiar și pentru judecătorii Curții constituționale a României, un lucru cât se poate de regretabil, care nu are cum să ajute la îndeplinirea statului de drept. Rezultatul acestor atacuri permanente asupra profesioniștilor dreptului, de dragul scandalului mediatic, este evident: decredibilizarea justiției, slăbirea ei ca putere în stat.

Noi avem un scop comun: apărarea statului de drept. Trebuie înțeles și de către publicul larg care este rolul fiecărui profesionist al dreptului în sistemul judiciar, pentru că, în mod greșit, suntem priviți în opoziție. **Avocatul nu apără infractorii, ci cetățenii care beneficiază de prezumția de nevinovăție.** Când vorbește despre dreptul la apărare și solicită garanții (cum ar fi confidențialitatea și secretul profesional) avocatul le cere pentru justițiabil, pentru cetățeanul pe care îl apără și nu pentru el însuși.

Avocatul nu are dreptul să mintă instanța pentru a-și scoate basma curată clientul iar procurorul nu este dator numai să acuze, ci să aducă și probele în apărare, dacă este cazul. **Scopul final al tuturor este a face dreptate, îndeplinirea justiției și a statului de drept, nu a câștiga o competiție. Contradictorialitatea trebuie exersată cu bună credință, în interesul cetățeanului.**

Dar cum să recâștigăm încrederea acestuia când ori de câte ori apare un comunicat de presă de la unele autorități judiciare, profesiile de avocat, judecător, procuror, executor, notar etc. sunt scoase în titluri, de parcă am fi cu toții niște infractori.

În era spectacolului judiciar, toate profesiile juridice au avut de suferit. Doresc să punctez și faptul că **nu trebuie să ne lăsăm pradă unor orgolii profesionale care ne pun în opoziție, pentru că acestea servesc tentativelor de dezbinare în interiorul sistemului judiciar**, întrucât pun în opoziție membrii diferitelor profesii care au rol în înfăptuirea justiției. Am văzut că unul dintre ”capetele de acuzare” a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară la Curtea Constituțională a fost faptul că legea criticată se introduce un nou alineat la art. 7 din Legea nr. 304/2004, cu următorul cuprins: „(3) *Configurația sălii de judecată trebuie să reflecte principiul egalității de arme în ceea ce privește așezarea judecătorului, procurorilor și avocaților.*” Lăsând la o parte argumentele din sesizare (care a fost deja respinsă din motive procedurale), trebuie să ne mai gândim și la spiritul legii pentru că mi s-a părut doar un motiv de a zgândări niște orgolii care nu-și mai au locul acum, când justiția în ansamblul său se află în pericol.

Da, și sper că sunteți de acord, că **totul trebuie să reflecte principiul egalității de arme, inclusiv la nivelul aparențelor pentru că aceste aparențe sunt la îndemâna oricui care vrea să le răstălmăcească și să sape încrederea în justiție**. Atunci când se află în instanță, cetățeanul trebuie să aibă convingerea că apărarea este la fel de puternică precum acuzarea. Altfel nu putem vorbi de încrederea cetățenilor în justiție.

Să nu uităm de **deciziile ”în lanț” ale Curții Constituționale prin care au fost desființate dispozițiile din codul de procedură penală care încalcă dreptul la un proces echitabil în componentele sale privind contradictorialitatea, oralitatea și egalitatea armelor**. Suntem cu toții conștienți că acest principiu trebuie întărit pentru că altfel nu poate să iasă bine. De aceea s-a și întreprins această modificare.

Ar putea părea paradoxal faptul că independența profesiilor juridice se află în prim planul controverselor mediatice, în contextul scandalurilor protocoalelor unor instituții judiciare cu serviciile secrete. Dar nu e! Cred că este o reacție firească a profesiilor juridice, formate din oameni cinștiți care nu au nicio legătură cu aceste protocoale și poate nici n-au auzit de ele, să dorească să-și confirme și să-și întărească independența.

Toate profesiile juridice sunt independente potrivit legilor lor de organizare și procedează potrivit propriei conștiințe în dosarele la care lucrează, nu pot fi influențați de nimeni să procedeze altfel. Faptul că există o reglementare a organizării ședinței de judecată, a procedurilor, nu se poate confunda cu subordonările ierarhice.

Rolul nostru comun este de a lucra împreună pentru îndeplinirea unui scop comun: dreptatea. Și pentru asta trebuie să recâștigăm încrederea cetățenilor. Este necesar mai mult decât oricând să fim uniți pentru a apăra justiția de toate atacurile nejustificate care subminează încrederea.

Avem o carte interprofesională a judecătorilor, procurorilor și avocaților români. Primul capitol este "Statul de drept și justiția". La punctul 7 scrie foarte clar care este rolul acestor profesii juridice în îndeplinirea statului de drept: *"Rolurile judecătorilor, procurorilor și avocaților români în cadrul procedurii judiciare sunt diferite, dar dialogul interprofesional al acestora în exercitarea atribuțiilor specifice în cadrul procedurii judiciare este necesar să aibă loc în scopul protecției drepturilor omului și să asigure garanția că sistemul judiciar român funcționează transparent și eficient"*.

O astfel de Carte ar trebui să fie extinsă la toate profesiile juridice pentru ca **dialogul interprofesional este esențial în zilele noastre.**

Mai întâi pentru a apăra justiția și apoi pentru că avem de făcut foarte multe lucruri împreună. Mi-as dori ca acest dialog sa devina unul viu, real, aplicat, sa nu ramana un document pe care il evocam in ocazii festive, pe care lasam sa se aseze praful si de care uitam complet cand realitatile profesionale ne reaseaza, procedural, pe fiecare la locul sau. Doar intr-o astfel de ipoteza dialogul interprofesional va fi, cu adevarat, cheia salvarii justitiei, cheia salavarii societatii printr-o justitie adevarata si dreapta.

In ceas aniversar, urez JUSTITIEI dar si celor care infaptuiesc ” La multi Ani” !